

Sygn. akt II K 1287/18

4. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Florian Szcześnik

Protokolant: Weronika Krassowska

przy udziale Prokuratora -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 26 lutego 2021 r. i 14 kwietnia 2021 r.

sprawy **Ł. W.**, syna J. i J.,

ur. w dniu (...) w W.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 sierpnia 2018 r. na drodze publicznej, tj. na ul. (...), ul. (...), ul. (...) w miejscowości T., pow. (...), woj. (...) kierował pojazdem osobowym marki R. o nr rej. (...), w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości, gdzie przeprowadzone badania krwi metodą chromatografii gazowej head space (GC/ (...)) dały wyniki: 1,55‰ alkoholu etylowego, a ponadto nie zatrzymał niezwłocznie pojazdu, którym kierował i kontynuował nim jazdę, pomimo wydania przez funkcjonariusza Policji polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 178b k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka:

I. oskarżonego Ł. W. w ramach zarzuconego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 26 sierpnia 2018 r. na drodze publicznej, tj. na ul. (...), ul. (...), ul. (...) w miejscowości T., w powiecie (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki R. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 1,55‰ alkoholu etylowego we krwi, a nadto pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego tj. funkcjonariusza Policji poruszającego się radiowozem służbowym polecenia zatrzymania pojazdu przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, nie zatrzymał niezwłocznie pojazdu i kontynuował jazdę, i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 178b k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje go, zaś na podstawie art. 178b k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

IV. na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 k.k. i art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

V. na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.692,44 zł (jednego tysiąca sześciuset dziewięćdziesięciu dwóch złotych i 44/100) tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 320 (trzystu dwudziestu) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1287/18	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
1.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.1.1.	Ł. W.	<p>w dniu 26 sierpnia 2018 r. na drodze publicznej, tj. na ul. (...), ul. (...), ul. (...), ul. (...) w miejscowości T., w powiecie (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki R. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 1,55‰ alkoholu etylowego we krwi, a nadto pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego tj. funkcjonariusza Policji poruszającego się radiowozem służbowym polecenia zatrzymania pojazdu przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, nie zatrzymał niezwłocznie pojazdu i kontynuował jazdę,</p> <p>tj. czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 178b k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W nocy z 25 na 26 sierpnia 2018 r. Ł. W. zorganizował na terenie swojej posesji przy ul. (...) w S. imprezę okolicznościową z okazji narodzin dziecka. Około północy skończył się alkohol, zaś jeden z uczestników imprezy - T. M., poprosił Ł. W. o zorganizowanie mu transportu do domu. Ł. W. znajdował się wówczas pod znacznym wpływem	zeznania R. F.	k. 12v, 100 - 101	

alkoholu. Wyszedł na ulicę w poszukiwaniu kierowcy, który by jego samochodem odwiózł do domu T. M. i jednocześnie zawiózł go do sklepu monopolowego po brakujący alkohol. Gdy dostrzegł nieznanego mężczyznę poprosił go o przysługę. Mężczyzna ten zgodził się, gdyż sam potrzebował transportu do miejscowości T.. Mężczyzna wsiadł za kierownicę należącego do Ł. W. samochodu marki R. o nr rej (...), T. M. zajął miejsce na przednim fotelu pasażera, zaś Ł. W. na tylnej kanapie. Wspólnie rozpoczęli podróż do T.. Ponieważ T. M. i Ł. W. znajdowali się pod silnym wpływem działania alkoholu w drodze przysypiali. Nieustalony mężczyzna podjechał samochodem Ł. W. pod budynek Urzędu Miasta w T. i zatrzymał się w miejscu niedozwolonym, po czym wysiadł z samochodu i oddalił się w nieznanym kierunku. Gdy Ł. W. obudził się dostrzegł, że miejsce kierowcy jest puste. Postanowił wówczas sam wsiąść za kierownicę swojego auta i kontynuować podróż. Zajął miejsce na fotelu kierowcy i uruchomił silnik. W tym czasie około godz. 00:55 w dniu 26 sierpnia 2017 r. obok Urzędu Miasta przejeżdżał radiowozem oznakowanym patrol Policji w składzie: asp.

sztab. M. P. i sierż. sztab. R. F.. Zauważyli zaparkowany w miejscu niedozwolonym samochód Ł. W., którego kierujący nie zastosował się do znaku B-36 i postanowili przeprowadzić kontrolę. Gdy zrównali się z tym pojazdem włączyli sygnały świetlne. Widząc to Ł. W. gwałtownie ruszył swoim pojazdem i rozpoczął ucieczkę w celu uniknięcia kontroli. Przemieszczał się ulicami (...). Funkcjonariusze Policji podjęli pościg uruchamiając dodatkowo sygnały dźwiękowe i dając uciekającemu kierowcy wyraźny znak do zatrzymania pojazdu. Ł. W. nie reagował na te sygnały i w dalszym ciągu przyspieszał. Na skrzyżowaniu ul. (...) nie zapanował nad prowadzonym pojazdem i z impetem uderzył w słup energetyczny. Po tej kolizji wysiadł z samochodu i kontynuował ucieczkę pieszo, przeskakując przez ogrodzenia pobliskich posesji i uszkadzając sobie przy tym obie dłonie. Po krótkim pościgu został ujęty przez funkcjonariuszy Policji. W tym czasie T. M. obudził się, wysiadł z pojazdu i oddalił się do miejsca swojego zamieszkania. Na prośbę Ł. W. funkcjonariusze wezwali na miejsce załogę pogotowia ratunkowego w celu udzielenia mu pomocy medycznej. Po

opatrzeniu ran Ł. W. karetka odjechała. Od Ł. W. wyczuwalna była silna woń alkoholu i zaczął tracić kontakt z otoczeniem. Policjanci przewieźli zatrzymanego do Szpitala w W., gdzie o godz. 2:55 pobrano od niego próbkę krwi na zawartość alkoholu w organizmie. W krwi tej stwierdzono 1,55 ‰ alkoholu etylowego. Stwierdzono również obecność benzoilokoigoiny w stężeniu 73 ng/ml, która to substancja jest nieaktywnym metabolitem kokainy.

Prawomocnym wyrokiem nakazowym z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie o sygn. II W 456/19 Sąd Rejonowy w W. uznał Ł. W. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. polegającego na tym, że w dniu 26 sierpnia 2018 r. o godz. 1:20 w miejscowości T. na ul. (...) spowodował zagrożenie w ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości kierował samochodem marki R. o nr rej. (...) z prędkością nie zapewniającą panowania nad pojazdem w wyniku czego uderzył w latarnię uliczną.

zeznania M. P.	k. 17v, 101	
zeznania T. M.	k. 52v - 54, 101 - 102	
protokół oględzin	k. 4 - 5	

informacja o wykroczeniach	k. 8 - 9, 91 - 92	
informacja ze Starostwa	k. 16	
umowa sprzedaży	k. 24, 50, 51	
sprawozdanie z badań na zawartość alkoholu	k. 26	
protokół pobrania krwi	k. 27	
opinia z zakresu toksykologii	k. 75 - 80	
dane o karalności	k. 105 - 106	
WYROK	k. 38 akt II W 46/19	
potwierdzenie odbioru	k. 42 akt II W 46/19	
dowód uiszczenia kary grzywny	k. 50 akt II W 46/19	
<i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.2.1.	Ł. W.	w dniu 26 sierpnia 2018 r. na drodze publicznej, tj. na ul. (...), ul. (...), ul. (...), ul. (...) w miejscowości T., w powiecie (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki R. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 1,55‰ alkoholu etylowego

		<p>we krwi, a nadto pomimo wydania przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego tj. funkcjonariusza Policji poruszającego się radiowozem służbowym polecenia zatrzymania pojazdu przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, nie zatrzymał niezwłocznie pojazdu i kontynuował jazdę,</p> <p>tj. czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 178b k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Ł. W. nie prowadził samochodu w chwili pościgu. Prowadził go nieustalony mężczyzna, który po uderzeniu w słup uciekł w nieznanym kierunku. Ł. W. w wyniku uderzenia przemieścił się z tylnej kanapy pasażera na przedni fotel kierowcy, wysiadł drzwiami kierowcy i uciekał pieszo przed policjantami, ponieważ był w szoku.	wyjaśnienia Ł. W.	k. 34 - 35, 59, 118 - 119	
1.Ocena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			

Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania M. P. i R. F.	<p>Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadków M. P. i R. F.. Zeznania tych świadków są logiczne, spójne, konsekwentne i wzajemnie się uzupełniają. Znajdują ponadto potwierdzenie w sporządzonej w toku postępowania dokumentacji procesowej. Nie mieli żadnych wątpliwości, że to Ł. W. prowadził pojazd w trakcie pościgu, a następnie uciekał przed nimi pieszo. Jedyna nieścisłość dotyczy zeznań R. F., który był przekonany o tym, że prócz kierowcy nie było nikogo więcej w pojeździe. Tymczasem Sąd ustalił, że na przednim fotelu pasażera podróżował T. M.. Jego stan upojenia alkoholowego był jednak na tyle duży, że spał podczas jazdy. Prawdopodobnym jest zatem, że spał w takiej pozycji (z opuszczoną głową), że dostrzeżenie jego obecności wewnątrz samochodu w ciemności było znacznie utrudnione. Stąd przekonanie świadka, iż w pojeździe prócz kierowcy nikogo więcej nie było. W ocenie Sądu w pozostałym zakresie zeznania te w całości zasługują na wiarę, nie ma bowiem jakichkolwiek podstaw aby twierdzić, iż świadkowie celowo</p>	

		<p>i bezpodstawnie starają się obciążyć swoimi zeznaniami oskarżonego. Niewiarygodne są w tym względzie sugestie oskarżonego. Poruszał się bowiem niedawno zakupionym i jeszcze nawet nieprzerejestrowanym samochodem. Próba zatrzymania, a następnie pościgu miała bardzo dynamiczny przebieg. Dodatkowo panowała pora nocna. Nawet zatem gdyby funkcjonariusze znali oskarżonego z innych interwencji, to mało prawdopodobne aby rozpoznali go podczas próby zatrzymania do kontroli.</p>	
zeznania T. M.	<p>Na wiarę zasługiwały także zeznania T. M.. Okoliczność, iż w chwili zdarzenia przebywał w samochodzie oskarżonego i podróżował na przednim fotelu pasażera potwierdza bowiem protokół oględzin samochodu po kolizji. Wynika z niego, iż po uderzeniu w słup na przedniej szybie pojazdu po stronie pasażera ujawniono charakterystyczny ślad najpewniej po uderzeniu głową. Świadek również szczerze przyznał, że w momencie pościgu ze względu na stan upojenia alkoholowego był nieprzytomny i nie jest w stanie powiedzieć na 100 procent, kto w momencie</p>		

		uderzenia kierował tym samochodem.
pozostałe dowody nieosobowe		<p>Opinia z zakresu toksykologii była jasna, pełna i bezsprzeczna. Wynika z niej, iż w krwi oskarżonego ujawniono obecność benzoiloeogoiny w stężeniu 73 ng/ml, która to substancja jest nieaktywnym metabolitem kokainy. Oznacza to jedynie, że oskarżony musiał zażywać kokainę w niedalekiej przeszłości, jednak w chwili prowadzenia pojazdu nie był pod wpływem działania tej substancji.</p> <p>Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia zgromadzonych w sprawie pozostałych dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości Sądu. Protokoły zostały sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania. Z tych względów Sąd nie odmówił wskazanym dowodom nieosobowym wiarygodności i mocy dowodowej.</p>
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i>	

<i>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia Ł. W.	<p>W przekonaniu Sądu wyjaśnienia oskarżonego w istotnych dla rozstrzygnięcia kwestiach nie polegają na prawdzie i stanowią jedynie przyjętą przez niego linię obrony ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności karnej. Wprawdzie T. M. potwierdził jego wersję w takim zakresie, iż w drodze z miejsca zamieszkania do T. samochód prowadził nieznany im, przypadkowo spotkany mężczyzna. Świadek nie wiedział jednak kto kierował pojazdem oskarżonego w momencie poprzedzającym uderzenie w słup. Nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego, iż na tym etapie kierowcą auta był również nieustalony mężczyzna, który zdążył uciec przed przybyciem Policji. Zgodnie bowiem z treścią wiarygodnych zeznań obu funkcjonariuszy utrzymywali oni stały kontakt wzrokowy z pojazdem przez cały czas trwania pościgu, zaś po jego uderzeniu w słup, otworzyły się tylko drzwi kierowcy, którymi wysiadł oskarżony i dalej kontynuował ucieczkę pieszo. Nikt</p>	

więcej z pojazdu nie wysiadał. Drogę wydostania się z pojazdu potwierdził w swoich wyjaśnieniach oskarżony, który przyznał, że wydostał się z pojazdu przednimi drzwiami. Niewiarygodne są natomiast informacje jakoby podczas uderzenia w przeszkodę oskarżony miałby przemieścić się z tylnej kanapy na przedni fotel kierowcy. Sam oskarżony nie potrafił tego "rzekomego" zjawiska logicznie wytłumaczyć. Podobnie jak nie mógł wytłumaczyć dlaczego po wypadku uciekał pieszo przed policjantami. W pierwszej kolejności stwierdził, iż chciał szybko dostać się na grilla, którego organizował w domu. Później wskazał zaś, że uciekał ze strachu, bo nie wiedział co się stało. Przypomnieć także należy, iż oskarżony nie kwestionował faktu prowadzenia pojazdu i spowodowania kolizji drogowej w toku postępowania o sygn. II W 456/19, w którym został prawomocnie skazany za popełnienie w tym samym miejscu i czasie wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. Odpis wyroku nakazowego w tejże sprawie odebrał osobiście w dniu 27 września 2019 r., zaś w dniu 14 lutego 2020 r. uścił orzeczoną tym wyrokiem karę grzywny. Zupełnie nielogiczna jest argumentacja oskarżonego, iż zgodził

		się z tym wyrokiem i zapłacił karę tylko dlatego, że samochód należał do niego. Z tych wszystkich względów wyjaśnienia oskarżonego należało ocenić jako niewiarygodne.	
1. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	Ł. W.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że oskarżony w dniu 26 sierpnia 2018 r. prowadził swój samochód marki R. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości i posiadając 1,55‰ alkoholu etylowego we krwi, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Niewątpliwie dopuścił się również przestępstwa z art. 178b k.k. nie zatrzymując niezwłocznie pojazdu pomimo wydania mu przez funkcjonariuszy Policji sygnałów świetlnych i dźwiękowych do zatrzymania. W ocenie</p>			

<p>Sądu oba te zachowania stanowiły jeden czyn zabroniony kwalifikowany z art.178a § 1 k.k. w zb. z art. 178b k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>L. W.</p>	<p>Punkt I wyroku.</p> <p>Kara 5 miesięcy pozbawienia wolności.</p>	<p>1</p>	<p>okoliczności obciążające: znaczne stężenie alkoholu w organizmie, motywacja oskarżonego, poważne naruszenie zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego w celu uzupełnienia zapasu alkoholu, ignorowanie wyraźnych i jednoznacznych poleceń funkcjonariuszy do zatrzymania, wielokrotna karalność za wykroczenia drogowe.</p> <p>okoliczności łagodzące: dotychczasowa niekaralność, pora nocna - małe zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, obrażenia jakie oskarżony spowodował u siebie uderzając w słup a następnie przeskakując przez ogrodzenia podczas ucieczki pieszej.</p>

Ł. W.	<p>Punkt II wyroku</p> <p>warunkowe zawieszenie wykonania kary na okres 2 lat próby</p>	1	<p>Postawa oskarżonego, dotychczasowa niekaralność oraz ustabilizowane życie rodzinne i zawodowe skłoniły Sąd do przekonania, iż zasługuje on na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Groźba zarządzenia kary pozbawienia wolności do wykonania skutecznie powstrzyma oskarżonego od popełnienia kolejnych przestępstw w przyszłości.</p>
Ł. W.	<p>Punkt III wyroku</p> <p>kara 100 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda stawka</p>	1	<p>Kara grzywny orzeczona w związku z wtynkowym zawieszeniem wykonania kary będzie stanowiła dla oskarżonego realną dolegliwość. Wysokość jednej stawki dziennej Sąd ustalił mając na względzie możliwości zarobkowe oskarżonego i jego aktualne dochody.</p>
Ł. W.	<p>Punkt IV wyroku.</p> <p>środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat.</p>	1	<p>W przypadku popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k. orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów jest obligatoryjne na okres minimum 3 lat. W niniejszej sprawie oskarżony dodatkowo nie zatrzymał się do kontroli drogowej i uciekał przed Policją w celu uniknięcia odpowiedzialności. Zasadne jest zatem wymierzenie tego środka karnego w wymiarze 4 lat i objęcie nim wszelkich pojazdów mechanicznych. Na wymiar środka</p>

			karnego wpłynęła także wielokrotna karalność oskarżonego za wykroczenia drogowe (k. 91 - 92).
E. W.	Punkt V wyroku. świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł	1	W przypadku popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k. orzeczenie świadczenia pieniężnego w wysokości nie niższej niż 5.000 zł jest obligatoryjne.
1.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Sąd ustalił w toku postępowania, iż oskarżony jest osobą niekaraną. Uiscił bowiem grzywnę i koszty sądowe orzeczone wyrokiem w sprawie o sygn. akt V K 793/10 w dniu 29.03.2013 r. Okres próby upłynął w dniu 12 grudnia 2014 r. W okresie próby oraz w terminie 6 miesięcy od upływu tego okresu kara pozbawienia wolności orzeczona w warunkowym zawieszeniu jej wykonania nie została</p>			

<p>zarządzona do wykonania. Oskarżony nie został również skazany prawomocnym wyrokiem w innej sprawie. Wobec powyższego skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 13.04.2011 r. w sprawie o sygn. V K 793/10 mimo tego, że dalszym ciągu figuruje w Krajowym Rejestrze Karnym <u>uległo zatarciu z mocy prawa</u> w dniu 12 stycznia 2015 r.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>Punkt VI wyroku</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie. Należy pamiętać, że instytucja opisana w treści art. 624 § 1 k.p.k. ma wyjątkowy charakter. Zasadą jest natomiast, że to oskarżony ponosi koszty postępowania wyłożone tymczasowo przez Skarb Państwa zwłaszcza, że koszty te powstały w związku z zachowaniem oskarżonego, które stanowiło przyczynę wszczęcia i przeprowadzenia postępowania karnego. Oskarżony jest osobą młodą, zdrową i zdolną do pracy. Wskazał, że osiąga dochody rzędu 4.000 – 5.000 zł miesięcznie. Na koszty postępowania składały się w niniejszej</p>	

	sprawie wydatki w łącznej wysokości 1.372,44 zł oraz opłata w łącznej kwocie 320 złotych.	
1.Podpis		